

bistand efter lov om børne- og ungdomsfor-
sorg § 27, stk. 2, nr. 5, stort set er overført
i stk. 2, er der dog tale om et tilbageskridt,
idet § 40-bistand forudsætter opfyldte kri-
terier (sociale begivenheder) efter § 37,
stk. 1.

Efter landsforeningens opfattelse har
netop den eksisterende bestemmelse haft
stor værdi ved forebyggelse og behandling
omkring børn og unge, og derved at fami-
liens/forsørgerens øvrige situation ikke på
forhånd afskar fra økonomisk bistand. Med
lovforslagets sammenkobling af disse be-
stemmelser bliver konsekvensen, at trans-
bedømmelse på forsørgerens situation kan
blive afgørende for, om der skal iværksættes
økonomisk bistand, der kan forhindre an-
bringelse uden for hjemmet af barnet/den
unge.

Den praktiske anvendelse af nuværende
bestemmelse har vist, at kravet „anbring-
else udenfor hjemmet kan undgås“ burde
ændres til „sikring af børns og unges tarv“.

Vedr. § 47.

I børne- og ungdomsværnenes arbejde har
det ofte været ønskeligt, om familien sam-
men med børnene kunne flyttes til et andet
miljø, men såfremt dette betyder flytning til
anden kommune, har bestemmelserne om
flyttehjælp ofte hindret en sådan behand-
lingsplan. Dette rammer især familier med
en usikker økonomisk og arbejdsmæssig
situation.

Landsforeningen skal derfor foreslå, at
§ 47, stk. 1 afsluttes med „eller indebærer en
væsentlig forbedring af børnenes trivsel“.

Vedr. afsnit VI, kap. 15:

I de tilfælde, hvor døgnpleje (familie-
pleje) etableres som aftale mellem private,
forudsættes forinden givet godkendelse i
form af en undersøgelse af plejehjemmet og
udstedelse af en plejetilladelse. Dette om-
råde er særdeles fyldt med risiko for kon-
flikt og vanskeligheder, der kan få indfly-
delse på barnets tarv.

Efter landsforeningens opfattelse bør der
indføres en bestemmelse, der forpligter til
at yde rådgivning og vejledning til biologi-
ske forældre, forinden plejeforhold etable-
res. Formålet hermed skal være at sikre en
rådgivning og eventuelle alternativer til, at
forældre placerer deres barn udenfor hjem-

met (jfr. lovforslagets § 40, stk. 2). Da pleje-
forældre og biologiske forældre sjældent har
bopæl i samme kommune, bør reglen kombi-
neres med en underretningspligt mellem
kommunerne med henblik på, at den for-
nødne rådgivning finder sted, inden der ud-
færdiges plejetilladelse til plejehjemmet.

Som yderligere argument for en sådan
regel kan anføres, at familiepleje ofte af
plejehjemmet straks eller senere opfattes
som begyndelsen til adoption eller adop-
tionslignende situation og mange og hyppigt
voldsomme konflikter vil kunne undgås ved
at inddrage rådgivning i startfasen.

Vedr. § 66, stk. 4:

Det må anses for urimeligt, at der fortsat
skal opretholdes forskel i forældremyndig-
hedens betalingspligt ved børns ophold
udenfor hjemmet. Sondringen mellem sær-
forsorg og børneforsorg er ikke logisk, og
desuden er forældrenes betalingspligt ad-
ministrativt kostbar i forhold til de økono-
miske indvindinger.

I konsekvens heraf må § 100 slettes.

Vedr. § 123, stk. 1:

Landsforeningen finder det ikke accep-
tabelt, at bestemmelsen ikke indeholder en
definition af begrebet „velfærd“.

Beslutninger om genanbringelser efter
forsøgsvis hjemgivelse anvendes kun i be-
skedent omfang og landsforeningen kan
derfor foreslå, at det udgår. Det må anses
for rimeligt i sager af tvangsmæssig karak-
ter, at der skal gennemføres en fornyet be-
slutningsprocedure.

Begrebet „forsøgsvis hjemgivelse“ synes
i øvrigt uden sammenhæng med lovforsla-
gets øvrige bestemmelser, idet begrebet ikke
er anvendt andre steder.

Vedr. § 126:

Det kan foreslås, at kredsen af tilforord-
nede suppleres med børneværnskonsulenten.

Som begrundelse herfor skal anføres, at
der i et senere ankeforløb ved landsretten
sker supplement med særlig børneforsorgs-
kyndig dommer. Det kan derfor anses for
ønskeligt allerede i sagens første fase at have
medvirken af specialister indenfor området
vedrørende anbringelse af børn og unge. Her
kan børneværnskonsulenten i kraft af spe-
cialiseret viden og erfaring supplere domme-